

havde i Fjor, var der kun to Punkter, hvor vi ikke vare komne til Forſtaaelse med Landſtinget. Som ærede Medlemmer vilſe af den afgivne Erklæring, er det nu lykkes at tilvejebringe en Forſtaaelse, om hvilken jeg tør ſige, at man fra alle Sider erkender, at den har tilvejebragt en god Ordning af Sagen. Folketinget havde taget Initiativet til at forlange, at den Formand, ſom ſkulde vælges for de ſamlede Landsſvageanſtalter, ikke maatte være en Statsembedsmand. Man har herimod gjort gældende baade i det andet Ting og for øvrigt fra anden Side, at det var en betænkelig Sag abſolut at udelukke en hel Klasse Medborgere fra at overtage dette Hverv. Det kan jo heller ikke nægtes, at der vilde kunne indtræde Tilfælde, hvor det maatte var uheldigt, at man herved nødvendigvis maatte forbigaa en Mand, fordi han var Statsembedsmand. Saaledes ſom Forſlaget nu er affattet, vil det være Reglen, der kun ſjældent eller aldrig bør blive Genſtand for Undtagelser, at Landsſvageanſtalternes Formand ikke bør være Statsembedsmand, medens der dog er ladet Plads aaben for en ſaadan Undtagelse, hvor man maa ſige, at det er i Sagens Interesſe, at Direktionsformanden vælges uden Henſyn til, om han beklæder noget Embede. Jeg tror at kunne ſige, at den Affattelse, Lovforſlaget nu har faaet, i det væſentlige tilfredsſtiller den Opfattelse, der har gjort ſig gældende her i Tinget. Jeg kan knap ſige det ſamme med Henſyn til det andet Punkt, hvorom der har været Diſſens. Vi havde herfra ønsket, at diſſe Anſtalternes Selvſtændighed blev pointeret blandt andet derved, at der indſattes en Rigsdagsreviſion, en Reviſion, valgt af begge Rigsdagens Afdelinger. Der er rejſt forſkellige Indvendinger derimod, navnlig af principiel Natur, men man har dog fra Landſtingets og den højtærede Miniſters Side imødekommet Folketinget ſaa vidt, at man har indrømmet en Art Rigsdagsreviſion, idet der foruden den Reviſion, der beſørges af Administrationen, til lige ſkal foretages en Reviſion, ſom dog kan ſiges at blive beſørget fra Rigsdagens Side, nemlig ved Statsreviſionens Foranſtaltning. Med Henſyn hertil er der ſtillet et lille Ændringsforſlag, nærmest af redaktionel Karakter. Man har ved denne Ændring villet tilkendegive lidt tydeligere, hvad alle viſtnof ere enige om, at denne Reviſion ikke indgaar i det almindelige Statsreviſionsarbejde, men at Meningen er den, at Statsreviſionen foranſtaltes udnævnt en Reviſor til at beſørge dette Arbejde. Jeg tror, jeg tør ſige, at ſaaledes har man forſtaaet Sa-

gen fra alle Sider, ogſaa i den Affattelse, hvori den forelaa fra Landſtingets Side. Man har nu her kun ønsket at tydeliggøre, hvad der utvivlsomt har været Meningen. Jeg antager, at ogſaa den højtærede Kultusminiſter vil erklære ſig enig med Udvalget i dette Punkt. Jeg ſkal alſaa paa Udvalgets Vegne anbefale, at dette Forſlag bliver vedtaget i den foreliggende Form med den lille, væſentlig redaktionelle Ændring, ſom Udvalget har foreſlaaet.

Minifteren for Kirke- og Underviſningsvæſenet (Vardenſletth): Jeg kan indſtrænke mig til at udtale mig paa ſamme Maade, ſom jeg gjorde i Landſtinget over for de to Ændringsforſlag, ſom der vare ſtillede ſom et Tilbud til Folketinget om en Overenskomſt om diſſe to Punkter, hvorom der har været Tvivl mellem Folketinget paa den ene Side og Landſtinget og Regeringen paa den anden Side. Jeg vil da ſige, at jeg, for ogſaa at bidrage min Del til, at denne Sag nu omſider kan naa til en Afſlutning, kan gaa ind paa diſſe Ændringsforſlag, ſom jeg i øvrigt i og for ſig ikke kan anſe for nødvendige eller ſom nogen ſærlig Forbedring ved Forſlaget. Med Henſyn til det Ændringsforſlag, der nu er ſtillet af det nedſatte Udvalg, betragter jeg det for ſaa vidt ſom en Redaktionsændring, ſom det jo, ſom den ærede Ordfører ſagde, egentlig kun er en nærmere Udførelſe af den Tanke, der maa ſiges at have ligget til Grund for Landſtingsudvalgets Forſlag. Som ſaadan kan jeg tiltræde det i Forventning om, at der heller ikke fra Landſtingets Side vil blive gjort nogen Indſigelse derimod, men at man der paa ſamme Maade vil betragte det nærmest ſom en Redaktionsændring.

Da ikke flere ønskede at udtale ſig, ſluttedes Forhandlingen.

Ændringsforſlag til § 2 af Udvalget (ſe Tillæg B.)
vedtoges uden Afſtemning.

Lovforſlaget (ſe Tillæg C.)
vedtoges enſtemmigt med 64 Stemmer.

Formanden (Clausſen): Lovforſlaget bliver nu paa ny at tilſtille Landſtingets Formand, da der her i Tinget er foretaget Forandringer i det.